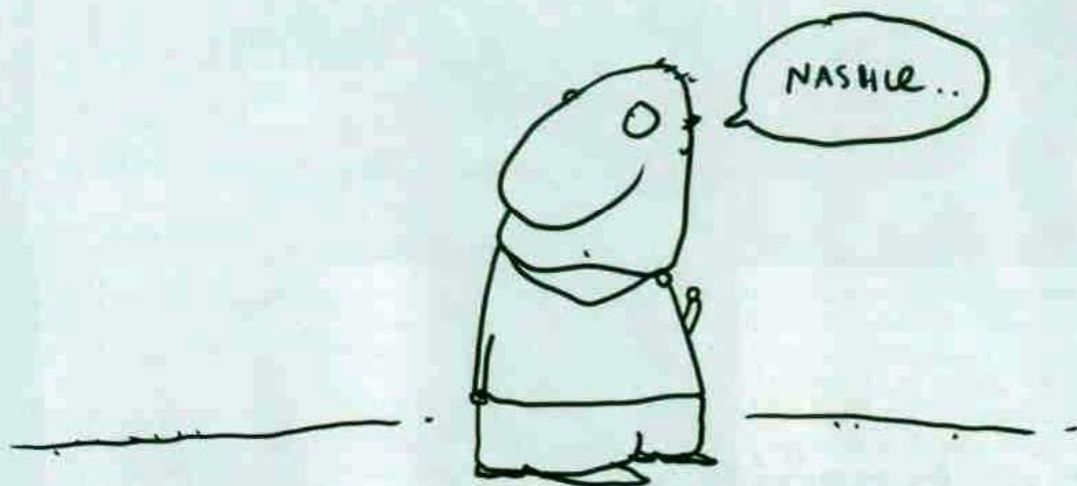

SLAVNÁ POSLEDNÍ SLOVA

KRESBA: MAREK DOUŠA

„Ne, k doktorovi nemusím. Jsem v pořádku!“

„Jasně že jsou jedlý. Houby sbírám celý život.“

„Neboj se. Dokážu přece napsat esemesku a při tom řídit.“

„Co znamená ‚hořlavý‘?“

„Myslím, že přestříhnout musím ten modrý drát.“

„Řím je teď tak špinavý a přelidněný. Jsem tak rád, že jsme se přestěhovali do Pompejí.“

„No možná jste našeho otce zavraždil, bratříčku. Ale další v pořadí na trůn jsem já!“

„Klaním se, Vaše Veličenstvo. Řekněte mi, prosím, proč vám všichni říkají Vlad Ukrutný?“

„Mein Führer, abych byl úplně upřímný, ten váš knírek vypadá hrozně směšně.“

„Nebud labuť. V týchle části Středomoří žádní žraloci nejsou.“

„To je takový vzrůšo! Vždycky jsem si chtěla zkusit let padákem!“

„Domnívám se, že jsem tu vakcinu konečně zdokonalil, ale než ji ně-

komu předám, zkusím ji nejprve sám na sobě.“

„No jo, fakticky to vypadá, jako by se blížila bouřka. Ale co, tuhle jamku přece ještě dohrajeme. Pravděpodobnost úderu bleskem na golfovém hřišti je neuvěřitelně malá.“

„No dobrá, tak máš bouchačku. To je toho. A co uděláš? Odbouchneš mě snad?“

„Jo tak ty máš i nůž. A copak s ním asi uděláš? Zastřelíš mě, a ještě mě probodneš?“

„Tak vy Češi jste hrubě nespokojeni s tím, že Jeho Veličenstvo zrušilo ty vaše protestantské kostely na královských pozemcích? Jakáž pomoč! Co nyní hodláte učinit? To nás vyhodíte z okna?“

„Miláčku? Jak to, že jsi doma? Já myslela, že jsi na služební cestě!“

„Kdo říká, že si v devadesáti už člověk nemůže dopřát pořádné divoký sex?“

„Díky, ale helmu potřebovat nebudu.“

„Teď se podívej, jak se přepisují rekordy parkurových soutěží!“

„Fajn, chlapi. Za mnou!“

„Věřte mi. Vím, co dělám.“

„Jauvajs.“

(Překlad Jan Valeška)

Milí čtenáři!

Zdalo se mi příhodné zařadit článek nazvaný „Slavná poslední slova“ jako svůj poslední pravidelný sloupek pro *Reflex*. Dám si teď oddych, alespoň na chvíli, a pustím se do jiného typu „krásné literatury“. Chci skutečně srdečně poděkovat celé redakci časopisu za příležitost každý týden se tu s vámi bavit. Taky bych chtěl hluboko smeknout svůj pomyslný americký stetson **Janu Valeškoví** za skvělé překlady mých sloupků a **Marku Doušovi** za vtipné ilustrace. A na závěr chci poděkovat všem čtenářům, kteří mi za posledních pár let poslali tolik laskavých a milých e-mailů.

Bylo to moc prima, občas se tu s vámi všelícemus zasmát. Posílám vám všem ty nejsrdečnější pozdravy a přání!

STEVE

STEVE FISHER
AMERIKAN
V PRAZE

steve.fisher@reflex.cz